

Reflex.-21.12.2023

Martin Bartkovský

Martin Bartkovský: Krvavý konflikt v Gaze, vleklá válka na Ukrajině. Jaké brýle si nasadíte na konci roku?

Мартін Бартковський: Кривавий конфлікт у Газі, затяжна війна в Україні. Які окуляри ви одягнете в кінці року?

На думку автора статті М. Бартковського, 2023 р. видався темним. Затяжний конфлікт в Україні, що завмер в тіні невдалого літнього контрнаступу. Світ втомився від російської війни і перестає бути готовим допомагати. Проросійські сили та чеські колабораціоністи намагаються переконати нас, що Україна завжди програвала, а ми своїми поставками зброї лише продовжували її неминучі страждання. Ну, це не так, шановні пропутінські друзі. Київ мав упасти за три дні, за тиждень — уся Україна. І цього не сталося. Порівняно з росією, набагато менший супротивник героїчно протистоїть їй і повністю викрив наготу путінської армії та його режиму. Навіть якщо літній наступ пішов не за найоптимістичнішими уявленнями, українцям вдалося добитися того, що представників росії перестали сприймати всерйоз у цивілізованому світі. Україна не здається і війна закінчиться тільки тоді, коли вони самі вирішать. Найменше, що ми можемо зробити, це допомогти, наскільки це можливо.

<https://www.reflex.cz/clanek/komentare/122345/martin-bartkovsky-krvavy-konflikt-v-gaze-vlekla-valka-na-ukrajine-jake-bryle-si-nasadite-na-konci-roku.html>

V závěru roku se sluší bilancovat. A lidé si k tomu rádi na nos nasazují dvojici brýlí. Pesimisté si nasazují černé, optimisté růžové. Rok 2023 byl zdánlivě temný. Krvavě pokračoval vleklý konflikt na Ukrajině, který zamrzá ve stínu nepovedené letní protiofenzívy. Svět to unavuje a přestává být ochoten pomáhat. Ke konci roku se pak na Blízkém východě rozhořel konflikt druhý. Střet mezi Izraelem a teroristickým hnutím Hamás v Gaze je velmi brutální. V české politice byli na pokračujícím vzestupu populisté i antisystémoví vůdci a celý rok se vzájemně strašíme další energetickou krizí a nejistým je i vývoj cen potravin. Podle černě obrýlených pesimistů by všechno špatné mělo pokračovat a bůhví, co se na nás dalšího -ještě chystá.

Ano, byl to náročný rok. Ale je potřeba si do něj promítnout i trochu optimistické růžovobrádkosti. Proruské síly a čeští kolaboranti se nás snaží přesvědčit, že Ukrajina vlastně prohrávala vždycky a my jsme jen svými dodávkami zbraní prodlužovali její neodvratné utrpení. Tak takhle to není, vážení proputinovští přátelé. Kyjev měl padnout do tří dnů, celá Ukrajina do týdne. A to se nestalo. Ve srovnání s Ruskem mu mnohem menší protivník vzdoruje hrdinně a naplno ukázal nahotu Putinovy armády i jeho režimu. I když letní ofenzíva nevyšla podle neoptimističtějších představ, Ukrajincům se povedlo docílit toho, že představitele Ruska už nikdo v civilizovaném světě nebere vážně, a i když chřestí jaderným arzenálem, žádná globální katastrofa se nekoná. Celému světu se předvedli jako hrdý a celistvý národ, který má právo na existenci. Ukrajina se nevzdává a válka skončí až ve chvíli, když oni sami rozhodnou. To nejmenší, co můžeme dělat, je pomáhat tak, jak jen to bude možné.

V Izraeli se na začátku října odehrála nepředstavitelná zvěrstva. Ale stejně tak se podobná zvěrstva odehrávají i v Pásmu Gazy. Židovský stát má plné právo se bránit, stopovat Hamás a

dožadovat se návratu rukojmích, ale musí ubrat na své zuřivosti. S faktem, že většinu populace na bojišti tvoří děti, stejně jako s tím, že se teroristé ukrývají ve školách, mešitách a nemocnicích, nic neudělá. A obrázky mrtvých už začínají vadit i té části světa, jež předtím Izrael bezmezně podporovala. V západním světě už to je v podstatě jen Česko a USA. Na tragickém základě se ale může otevřít platforma pro dialog, který by mohl vést ke změně poměrů jak v Pásmu Gazy, tak i v izraelské vládě. Nezničitelný Netanjahu to má kvůli všemu, co před -sedmým říjnem napáchal, dost nahnuté. Z krve palestinských a izraelských civilistů by se mohly zrodit nové -pořádky na Blízkém východě. Bude to velmi dlouhá a ne-jistá cesta, ale jisté náznaky tu jsou, tak proč si nepřát jejich úspěch.

A horké to nebude ani s krizemi a vládní nemohoucností. Antisystémové síly, jež na začátku roku plnily náměstí, slábnou a jejich buňky odporu se rozpadají kvůli vzájemnému boji o místa v Evropském parlamentu. Krize nepřišly, lidé tankovali i topili normálně, Armageddon se nekonal. Parlamentní opozice vyslala v prosinci do televizního duelu svého nejsilnějšího koně – Andreje Babiše. A ten se zmožil jen na štouchání suchým rohlíkem do premiéra a vytahování nutelly a nečitelných grafů, kterým říkal tabulky. Současná vládní koalice sice předváděla jeden přešlap za druhým, oproti tomuhle je to ale vrcholná politika. Vypadá to, že se koalice učí a v dalších dvou letech třeba i něco záslužného dokáže. Zatím se plácá v konsolidačním balíčku, více peněz rozhazuje, než šetří, a řada ministrů ukazuje naprostou nekompetentnost. Zároveň nás ale zbavuje ruského vlivu v energetickém i armádním sektoru a pokouší se o alespoň částečné reformy. Sice to není sprint do cíle, ale po osmiletém přešlapování na místě je to opatrný krůček vpřed.

Jaký bude rok 2024? Sledujme jej bedlivě. Očekávejme věci špatné, ale přejme si ty nejlepší. Dál kritizujme vládu a kontrolujme, jestli zvládne krotit ceny energií a potravin aspoň tak jako v roce 2023. Podporujme Ukrajinu a držme palce diplomatům na Blízkém východě. Praha i celá Česká republika se pravidelně řadí v různých žebříčcích mezi nejbezpečnější místa světa. Odkládám oboje brýle a připíjím raději mírně optimistickou poloplnou sklenicí na to, aby to tak dál zůstalo. Za zbytek si můžeme my sami.